

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದವರು. ಅವರಿಗೆ ಬಡವರು ಅಂದರೆ ಬಹಳದಯೆ. ಆದೆಯಲ್ಲ ನಾನು ಕೂಡ ಸಹಭಾಗಿ. ಇದರಿಂದ ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ಹೊರೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಹುಕಾರರ ಮೇಲೆ ಹೊರೆಯಾದರೆ ನಿಮಗೇನು ?

ಶ್ರೀ ವಾಚಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—35 ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ನೀವು ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಒಳಚರಂಡಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಇದು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯವಾದರೂ ಈ ವಿಚಾರ ಬೆಂಗಳೂರು ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು, ಸೊಳ್ಳೆಗಳ ಕಾಟವನ್ನು ಯಾವರಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಒಳಚರಂಡಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಔಟ್ ಫ್ಲೋನಿಂದ ಗೊಬ್ಬರ ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಳವೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ನಿಂತು ಸೊಳ್ಳೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದರಿಂದ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿ ಆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಬಡವರ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಆಶ್ವಾಸವನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ.

MADAM SPEAKER.—Now I think Sri Shamanna will withdraw the Resolution.

SRI T. R. SHAMANNA.—Yes.

The resolution was by leave withdrawn.

(2) re: Arresting the vagaries prevailing in the Silk Industry.

MADAM SPEAKER.—Sri K. M. Naganna to move the Next Resolution.

SRI K. M. NAGANNA (Chickpet).—I beg to move :

“That this Assembly is of the opinion that immediate steps be taken to arrest the vagaries prevailing in the Silk Industry, particularly, the steep rise in the rate of raw silk brought about by middlemen and other agencies, which is causing undue suffering to the poor weavers and other silk artisans.”

MADAM SPEAKER.—Resolution moved :

“That this Assembly is of the opinion that immediate steps be taken to arrest the vagaries prevailing in the Silk Industry, particularly the steep rise in the rate of raw silk brought about by middlemen and other agencies, which is causing undue suffering to the poor weavers and other silk artisans.”

[MR. CHAIRMAN (SRI. G. RAME GOWDA) in the Chair]

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ನಾಗಣ್ಣ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನವರೇ, ಇಡೀ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವಂಥ ರೇಷ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಸೇಕಡೆ 70-80ರಷ್ಟು ಮೈನೂರುನಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆಯ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಮಿಕರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ನಾಗಣ್ಣ)

ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆರೆ ವಿಪರೀತ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರಿಂದ ತಯಾರುಮಾಡುವ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಬೆರೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಂದಿ ಜನರಿಗೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಬರುವ ಸಂಭವವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಕೈ ಮುಗ್ಗಗಳು ಏಳೆಂಟು ಸಾವಿರ ಇವೆ, ಪವರ್ ಲೂಮ್ ಸಹ ಇವೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಬೆರೆ ರೇಷ್ಮೆಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದುವರೆಗೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ 110 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಹಾಯಧನವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅನುಕಂಪ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೇಲಿದ್ದರೂ, ಈಗ ರೇಷ್ಮೆ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉಣ್ಣುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಲಿ ಕೂಡ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೇಷ್ಮೆ ಬೆರೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡುವಾಗ ಸರಕಾರ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾವುದಾದರೂ ದಿನಸಿ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾದಾಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಹತೋಟಿ ಮಾಡಲು ಸರಕಾರ ಎರಾ ದಿನಸಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆರೆಗಳನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಬೆರೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೆ ಸುಲಭ ಬೆರೆಯಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ ಸಿಗಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. 1971ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ನೇಕಾರರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಿ ಆಗಿದ್ದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ರಾಗಿತ್ತು. ಆದರಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರ ರಾಗಿತ್ತು. ಇದುವರೆಗೂ ಸರಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ತುಂಬಾ ಶೋಚನೀಯವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನಾನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

11-30 A.M.

ಮೊದಲನೆಯಾಗಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ಏಳು ಫಿರೇಚರು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಇವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆ ಮತ್ತು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಂದ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಸುಮಾರು 30 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 15-20 ಸಾವಿರ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಸರಕಾರ ಇಷ್ಟು ಲುಕ್ಸಾನನ್ನೂ ಭರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗದೇ ಇರಲು ಇಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಕಾರಣ. ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಸರಕಾರ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ಸ್ಟೇಟ್ ಸಿರ್ಕ್ಯು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗು ಸೊಸೈಟಿ ಎಂದು ಇದೆ. ಇದನ್ನು ರೇಷ್ಮೆ ತಯಾರು ಮಾಡುವವರಿಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರಕಾರ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಂದು ರಹಸ್ಯ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಪೇಟೆಗೆ ತಂದು ಆಗಲೇ ಮಾರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಐದಾರೂ ತಿಂಗಳು ಕಾಲ ಸೊಸೈಟಿಯವರು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚು ಬೆರೆ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಮಾರಲು ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ ಬೆರೆ ಏರಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳವರು ತಯಾರಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆ ಜಾಸ್ತಿ ಬಂದಾಗ ಮಾರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ತಪ್ಪು. ಇದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಳ್ಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬನಾರಸ್‌ಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಮಾಲನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಜನಕ್ಕೆ ಹಂಚಲು ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಹೊರಗಡೆ ಜನರಿಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಲೋಪ ಎಂದರೆ, ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ಡ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಗಾರರು ಎಂದರೆ ಹೋಲಾಸೇಲರುಗಳಿಗೆ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಗೂ ದಾರಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವರೂ ಕೂಡ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ರಿಲಿಸು ಮಾಡದೆ ತಡೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ಡ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳವರು ಇಂತಹ ಹೋಲಾಸೇಲರುಗಳ ಕೈಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಅವರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚಲು ಅವಕಾಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿರುವ ರೇಷ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ಎಂಬತ್ತು ಭಾಗ ಈ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಶೇಕಡಾ ಇಪ್ಪತ್ತ ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೆ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ ಸಿಗುವುದೂ ಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ಬೆಲೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೂ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ 7 ಅಥವಾ 8 ಪರ್ಸೆಂಟು ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ರೇಷ್ಮೆ ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ರಾ ಸಿಲ್ಕ್ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಶೇಕಡಾ ಒಂದರಷ್ಟು ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವವರು ಟ್ರಸ್ಟ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಕಳುಹಿಸಿದರೂ ಅದನ್ನು ರಾ ಸಿಲ್ಕ್ ಎಂದೇ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಲೆಯು ವ್ಯವಹಾರಿಗರಾಭವೇನೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ವರ್ತಕರು ರಾಭ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದರಿಂದ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಏಳು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲೂ ತಯಾರಾಗುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಪೇಟೆಗೆ ಮಾರಲು ಇಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದವರು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಯಾರಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಆಗಲೇ ಮಾರಲು ಪೇಟೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಜನಕ್ಕೆ ಸುಲಭ ಬೆಲೆಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಕೂಡ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳವರು ತಮ್ಮ ರೇ ಟ್ರಸ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಬಂದಾಗ ತಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಾರಲು ಕಳುಹಿಸಿ ಬೆಚ್ಚು ರಾಭ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 30 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ತೀವ್ರ ರೀತಿ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

ಇನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಎಂದರೆ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸರಕಾರ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಬೆಲೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಸರಕಾರವೇ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ತರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಾಗಿ ಒಪನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ರೇಟೂ ಕೂಡ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಿಲ್ಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯವರೂ ಕೂಡ ಸ್ವಾಕು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗದೆ ಸುಮಾರು 30 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಲುಕ್ಸಾನು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಕೊಡುವ ಕಾರಣ ಇಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 20 ಸಾವಿರ ಕೆಲಸಗಾರರುಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸೊಸೈಟಿಗಳವರು ಹೆಚ್ಚು ದಾಸ್ಯಾನು ಮಾಡದೆ ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು.

ಇನ್ನು ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಭಾರತ ಸರಕಾರದವರು ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಇನ್‌ಸೆಂಟಿವ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಬೇರೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಆ ಪರದೇಶದ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿನ ಗಿರಾಕಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಅಂತಹ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ನಮ್ಮ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಬದಲು ಅವರ ದೇಶದ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಕೇಂದ್ರದೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಆ ದೇಶದವರು ಅವರ ದೇಶದ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ದೇಶಗಳಿಂದ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ ಬಂದರೆ ಆಗ ಇಲ್ಲಿನ ಕೂಡ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇದರ ಬೆಲೆಯನ್ನೂ ನಿಗದಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಪರದೇಶದಿಂದ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಆಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಕೇಂದ್ರದೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ ಸಿಗಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಬದಲಿಗೆ ಬೇರೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಮತಿ ಕೊಡದೆ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನೇ ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬೈರೇಗೌಡ.—ಹೊರದೇಶಗಳಿಂದ ನಾವು ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ತರಿಸಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಯು ವ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ನಾಗಣ್ಣ.—ನಾವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು ನಮಗೆ ಸಾಲುತ್ರಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಕಾರಣ ದಿಂದ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆರೆ ಕೆ.ಜಿ.ಗೆ 180 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾವು ಹೊರದೇಶಗಳಿಂದ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ತರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬೈರೇಗೌಡ.—ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪೋರ್ಟ್‌ಲಾಡ್ ಕೊಟ್ಟು ಇಲ್ಲೆಯೇ ಜಾಸ್ತಿ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಹೊರದೇಶದಿಂದ ತರಿಸುವ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ನಾಗಣ್ಣ.—ಈಗಿನ ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಏನು ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅದರ ಬದಲು ಬೇರೆ ಸರಕು ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನೇ ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕೈಮಗ್ಗದ ಸರಕುಗಳನ್ನೇ ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಧೇಯಕವಿದೆ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ, ವಿದ್ಯುತ್‌ಚಾಲಿತ ಮಗ್ಗಗಳಿಂದ ತಯಾರಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೈಮಗ್ಗದಿಂದ ತಯಾರಾದವು ಎಂದು ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಿ ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಕೈಮಗ್ಗದವರಿಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಕೂಡ ಕೈಮಗ್ಗದವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ, ಕೈಮಗ್ಗದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೇ ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ಕೈಮಗ್ಗದ ನೇಕಾರರಿಗೆ ಜೀವನ ನಷ್ಟವು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇವರು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಬೆರೆಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈ ಅಂಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಕೂನ್ ತಯಾರು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮೂಲಕ ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ರೇಷ್ಮೆಯಾಗಲೀ, ಕಕೂನ್ ಆಗಲೀ ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಳಿಸುವವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ವಿಧವಾದಂಥ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮೂಲಕ ರೇಷ್ಮೆ ತಯಾರು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ರೀತಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ, ಅದೇ ರೀತಿ ಕೈಮಗ್ಗದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಅವರು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ ಕೈಮಗ್ಗದ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಬೆರೆ ಇಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಅವರ ಸರಕನ್ನು ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು, ಮದುವೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೊರದೇಶಗಳಿಂದ ಬೇಡಿಕೆ ಬಂದಾಗ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿನವಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಕ್ಷಣವೇ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಕೈಮಗ್ಗದ ನೇಕಾರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ನಾನು ಇದುವರೆಗೆ ಹೇಳಿದಂಥ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಜಾಗೃತ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬೈರೇಗೌಡ (ಪೇಮಗರ್).—ನನ್ನಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಣ್ಣ ನವರು ಇದುವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ರೇಷ್ಮೆಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ ವಿದೇಶೀವಿಮೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ರೇಷ್ಮೆ ವರ್ಕೆಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ ತಯಾರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ರೇಷ್ಮೆ ಹುರಿ ಆಗುವವರೆಗೆ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆದರೆ ಅದರ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಕೋಲಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗದೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಿಗೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ರೈತರಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಬತ್ತನೆ ಬೀಜವನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲೇ ಇದ್ದುದು. ರೇಷ್ಮೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದಂಥ ತಳಿಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡದಿದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕ ರೈತರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ

ವಾಯಿತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಅನೇಕ ಉತ್ತಮ ತಳಿಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ, ನೂರು ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ನುಮಾರು 30-40 ಕೇಜಿಯಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುವ ತಳಿಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆ ಎಂಬುದು ಸೆನಾಸೆಟಿವ್ ಕ್ರಾಪ್. ಇದನ್ನು ಸಾಕುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಷ್ಣಾಂಶ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಉಷ್ಣಾಂಶ ಜಾಸ್ತಿಯಾದಾಗ ರೇಷ್ಮೆ ಹುಳಗಳಿಗೆ ರೋಗ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವು ಚಂದ್ರಕ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ, ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟೆ ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೂ ಕೂಡ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ರೇಷ್ಮೆಯ ಬೆರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೂ ಕೂಡ ದೊಡ್ಡ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಏನೆಂದರೆ, ರೋಗ ಇಲ್ಲವೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಬಿತ್ತನೆ ಬೀಜವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾದಂಥ ತಳಿಗಳು ಏನು ಈಗ ಬರುತ್ತಿವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಒಳಕಡಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲ ಕಂಡುಬಂದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಹೊಸ ತಳಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಂತೆ ರೈತರಿಗೆ ಪೋಲಿತ್ಯಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಗೂಡು ಬೆಳೆವ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ರೈತರು ತರುತ್ತಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಕಕೂನ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತಂದಂಥ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಇಡಲು ಅಲ್ಲಿ ಜಾಗವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ 5-6 ಕಡೆ ಇಂತಹ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದಂಥ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಇಡಲು ಜಾಗವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಸಂತೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಕಾಲಿಲ್ಲ ತುಳಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ರೈತ 20-30 ಕೇಜಿಗಳಷ್ಟು ಗೂಡನ್ನು ತಂದು ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನುಮಾರು 4-5 ಕೆ.ಜಿ.ಗಳಷ್ಟು ಗೂಡು ಜನರ ತುಳಿತವೆಂದರೇ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕೆ.ಜಿ. ಗೂಡಿಗೆ 10-12 ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆ ಆದರೆ, ನಾರ್ತ್ಯದ ಕೆ.ಜಿ.ಗಳಷ್ಟು ತುಳಿತವಿಂದ ಹಾಳಾದರೆ ಆತನಿಗೆ ನುಮಾರು 40-50 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ವಾಸ್ತವವಾದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಇಡಲು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಜಾಗೃತ ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರು ಬೆಳೆದಂಥ ಬೆಳೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಬೆರೆ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಜನರನ್ನು ತೆಗೆದು, ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ರೈತರೊಡನೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೆರೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಯ ಬೆರೆಯೂ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗೂಡು ತಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಬಟ್ಟೆ ತಯಾರು ಆಗುವವರೆಗೆ ಅನೇಕ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಜನರು ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ಈ ಬಟ್ಟೆಯ ಬೆರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಕೈ ದಾಟುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಬೆರೆ ಏರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ, ಬಳಕೆದಾರರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಜನರನ್ನು ಮೊದಲು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ರೇಷ್ಮೆಗೆ ಉತ್ಪಾದನೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಬೆರೆಯಿಲ್ಲ ಬಟ್ಟೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ರೇಷ್ಮೆ ಲದ್ಯವುಪೂ ಕೂಡ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ಈ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಬೇಕು.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಣ್ಣನವರು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಿರೈ ಫಿರೇಚರ್ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಸಿರೈ ಫಿರೇಚರ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ 27 ಸಾವಿರ ಜನ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಮಿಕರೆಲ್ಲರೂ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಣ್ಣನವರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಸಿದರೆ ನಷ್ಟವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತಿನ ದಿನನ ಖರ್ಚಿನಿಯವರು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡವಾಳಗಾರರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏಕೆ ಆ ರೀತಿ ರಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಆ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ? ಈಗ ಆ ಸಿರೈ ಫಿರೇಚರ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಏನು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಅದು ರಾಭಮಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಹಣ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಆಶೆ ಇದ್ದರೆ ಅದು ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಮಾತ್ರ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬೈರೇಗೌಡ)

ಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರ್ಮಾಣದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು. ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ರೇಷ್ಮೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಇದಕ್ಕೆ ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಿಂದ ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಸಂಸ್ಕರಣ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮತ್ತು ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುವ ನಿರ್ಮಾಣ ಶೇಕಡಾ 75 ರಷ್ಟು ನಷ್ಟ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ನಿರ್ಮಾಣೋದ್ಯೋಗ ಫಾರ್ಮನ್ ಆಗಿವಾರಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಕೋಲಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಹಿಂಗೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಚಿನ್ನದ ನಾಡು ಎಂದೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಆ ಚಿನ್ನದ ನಾಡನ್ನು ಈಗ ಮಾಡಬಹುದು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಎಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರೈತರು ಕೋಲಾರ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ ಇದೆ, ರೈತರು ತಾವು ಮಾರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ತಂದಂತಹ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಮಾರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ತಂದಂತಹ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಜನಗಳು ಕಾಲಿಟ್ಟು ತುಳಿದು 4-5 ಕೆ.ಪಿ. ರೇಷ್ಮೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ರೈತರಿಗೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಸ್. ಗುರುಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಬೆಳಗೆರೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ರೈತ ಸಾಲಸೋಲ ಮಾಡಿ ರೇಷ್ಮೆ ಹುಳುವಿನ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಂದು ರೇಷ್ಮೆ ಹುಳುವನ್ನು ಮೇಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಿಪ್ಪನೇರಳೆ ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಗುತ್ತಿಗೆ ಮುಖಾಂತರ ತಂದು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು 28 ದಿವಸಗಳು ರೇಷ್ಮೆ ಹುಳುವನ್ನು ಮೇಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ಹುಳು ಹಣ್ಣಾದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವ ನಂದರ್ಭವೂ ಉಂಟು. ಅಂಥಾ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಸೋಲ ಮಾಡಿ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಂದು ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಯುವ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಂತಹ ರೈತ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಗೆ ಇನ್‌ಷೂರೆನ್ಸ್ ಮಾಡಿಸುವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದಾಗ ಆ ರೈತನಿಗೆ ಅವನು ಆ ಬೆಳೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಖರ್ಚಾದವು ಬರುವ ಹಾಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ರೈತ ರೇಷ್ಮೆ ಹುಳುವನ್ನು ಸಾಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ತಂದರೆ ಒಂದು ತರಹ ರೇಟು ರೈತ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ತಂದರೆ ಒಂದು ರೇಟು ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಗಾ ಇಟ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಅಗತ್ಯಂಥಾ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಗೆ ಇನ್‌ಸೆಕ್ಟಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬುಟ್ಟಿ ಜವೊನಿವಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬಡ ರೈತರು ಬುಟ್ಟಿ ಜವೊನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಆ ಜವೊನಿವಲ್ಲ ರಾಗಿ ಜೋಳ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಯುವರೇ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ಆ ಬುಟ್ಟಿ ಜವೊನಿವಲ್ಲ ಹಿಪ್ಪನೇರಳೆ ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಗೆ ಇನ್‌ಸೆಕ್ಟಾಕ್ಸ್ ಅನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಅವರು ಆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಡುವಂತಹ

ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಗೆ ಕಡಿಮೆ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಹಾಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಕ್ಕುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗಾಗಲೇ ನೇಕಾರರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಣ್ಣನವರು ಮತ್ತು ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಿಲ್ಕ್ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಕೂನ್ ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾ ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಭವವುಳ್ಳ ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಬೆರೆ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಒರುಪೇರು ಆಗತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ಇದನ್ನು ಬೆಳೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೂ ಮತ್ತು ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕಂಥಾ ಬಳಕೆದಾರರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತೊಂದರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾರಣ ಮಧ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕಂಥಾ ರಾಭ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರ ಕೈವಾಡ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾವು ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರ ಏಜೆಂಟರುಗಳನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆರೆ ಏರುಪೇರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಜನವರಿ 24ನೇ ತಾರೀಖು ಎಂದರೆ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯು ಖಾಚಿಂಗಿನ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆರೆ 145 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿದು ಖಾಚಿಂಗ್ ಆದಮೇಲೆ 185 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿತು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಕೆಲವರ ಕೈವಾಡ ಇದೆಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಒಂದೇ ದಿನಕ್ಕೆ 20-30 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೆರೆಯಲ್ಲಿ ಏರುವುದಕ್ಕೆ ಏಜೆಂಟರೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರರು ರಾಭ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕನ್‌ಸೂಮರ್ಸ್‌ಗೆ ಅನಾನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆ, ಪೂಜ್ಯಜರ್ಮನ್‌ಗೂ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಉದ್ದಿಮೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನಾವಿಧವಾದ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕವರು ರಾಭ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಬೆರೆಗಳು ಏರುಪೇರಾಗುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಕಕೂನ್, ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಬತ್ತನೆ ಬೀಜವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಕಕೂನ್, ಕೆಳ ಮಟ್ಟದ ಬತ್ತನೆ ಬೀಜ ವನ್ನು ಕೆಲವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಕಕೂನ್, ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಬತ್ತನೆ ಬೀಜವನ್ನು ರೈತನಿಗೆ ಒದಗಿಸುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದಂತಹ ಒಂದು ರಾಭ ಸಿಕ್ಕುವಂತಾಗಬೇಕು. ಕನ್‌ಸೂಮರ್ಸ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆರೆ ಆಗದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರರು ಏನು ರಾಭವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾವು ಈ ಏಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

12-00 NOON

† ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅವಸ್ (ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಣ್ಣನವರು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಮಗ್ಗದ ಜನರು ಯಾರಿವ್ವಾರೇ ಅವರಿಗೆ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆರೆಯ ಏರಿಳಿತದಿಂದ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಏರುಪೇರು ಬೆರೆಗಳಿಂದ ಆಗುತ್ತಿ ರುವ ಅನಾಹುತವನ್ನು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ರೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನೋಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿತಾರವನ್ನು ನಾನು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಈ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಖಾತೆ ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರ ರೇಷ್ಮೆ ಮಂಡಲಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಕೂಡ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ಹೋಗುವ ರೇಷ್ಮೆ ಮಾಲಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನತೆಯಿಂದ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊರಗಡೆಗೆ ಹೋಗದಿರಲು ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಭಾರತದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೂ ಸಹ ಹೋಗಿಬಂದೆ. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರೇಷ್ಮೆಗೆ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್)

ತೆರವುಮನೆಯಾಗಿರುವ ಜಪಾನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಏಷಿಯವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಭವದಿಂದ ನಾನು ತಮಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದರ ವಿಚಾರ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದಷ್ಟೂ ಇದು ಕಠಿಣವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ತಿಳಿಯದಿದ್ದಾಗ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಇದರ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದಾಗ ಇದನ್ನು ಹತ್ತೇಳಿಗೆ ತರುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ ಉದ್ಭವವಾಗುವುದು. ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾದ ಹತ್ತೇಳು ಇಚ್ಛಾಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಈ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇದೆ. ಇದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ವೆಸ್ಟೆಡ್ ಇಂಟರ್‌ಸ್ಟ್ ಕೂಡ ಬೆಳೆದುಬಂದಿವೆ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಟ್ರೇಡ್ ಛಾನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ, ಎಲ್ಲಾ ಬದರಾಯಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ದಾರಿ ಬದರಾಯಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಂಡವಾಳ ಬೇಕು. ಒಂದು ಕಡೆ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಪಟ್ಟಭದ್ರಕಿತ್ತಗಳು ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಂಡವಾಳ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಒಂದು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಿತ್ತೋ ಅದು ಇದ್ದೇ ಇದೆ, ರಾಭ ಪಡೆಯುವವರು ಹೆಚ್ಚು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಬದರಾಯಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಹಣದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಶೇಕಡ 75-80 ರಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ.

ನರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಗಳ ಏರಿಳಿತದ ವಿಚಾರವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ನೇರವಿರುವುದಾದರೆ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಯುವವರು ಯಾರು, ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಕಾರ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬೆಳೆಯಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ 60 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಇರುವರು. ಮಳೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಿಲ್ಲ. ಇನ್ನುಳಿದ 40 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾವಿಯ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ವರ್ಷವೆಲ್ಲಾ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಯುವರು. ಕೋಲಾರ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬೆಳೆ ಇದೆ. ಎಲ್ಲ ಬಾವಿ ನೀರನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿ 365 ದಿವಸಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬ ರಾಭವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುಬಿಡುವವರಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತಮ. ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಗೆ ಏನು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಬೆರೆ ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಬರ್ಚು ಗಿಟ್ಟಿ ರಾಭ ಬರುವುದು. ಕೆಲವು ಸಲ ಬರ್ಚು ಸಹ ಗಿಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಂದೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಳ ಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ರೋಗವಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಮಾವುಬೇರೆ ಸಾಕುವ ಪ್ರದೇಶ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ಅಥವಾ ಸ್ವಂಟಿಫಿಕಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೆಳೆ ಕೆಡುವುದು. ಎನಾದರೂ ರೋಗಪದೋಷವುಂಟಾದರೆ ಬೆಳೆ ಹೋದರೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಹೀಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವಿನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ರೋಗರಹಿತವಾದ ಬತ್ತನೆಯನ್ನೊದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ರೈತರಿಗೆ ರೇಷ್ಮೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ನೂರು ಅಥವಾ ಇನ್ನೂರು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪೆನಿ ಇದೆ, ಅದು ಕೋಟಿಗಟ್ಟರೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿ ರೋಗರಹಿತವಾದುದನ್ನು ಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವ ಭರ್ತ್ಯ ನಮಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೋಗಪದೋಷಗಳಿವೆ, ಒಂದು ಕಡೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ, ಗೈನೋರ್ಸ್ ಎಂದು 600 ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಗಿರುವಾಗ ಏಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು ಎನ್ನಬಹುದು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಇರಾಖೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಲಾಯಿತು. ನಾವೇನು ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಗೈನೋರ್ಸ್ ಹೇಳುವರು, ಇರಾಖೆ ಕೂಡ ಮೊಟ್ಟೆ ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಅನೇಕ ರೋಗ ಪಡುವುದು, ಅದರಿಂದ ಖಾಯಿರೆ ಬರುವುದು,

ಎಂದು ದೂರುಮರು. ಖಾಸಗಿಯವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಸರಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ರೋಪದೋಷವಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನ ಪರಿಣಾಮವೇನೆಂದರೆ ರೋಗರೂಪಿತ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅದರ ಕಡೆಗೂ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಖಾಸಗಿಯವರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಲೀ, ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖಾಂತರವಾಗಲೀ, ಪ್ರಥಮತಃ ರೋಗ ರೂಪಿತ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ನಷ್ಟವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ತೂಗಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮುಕ್ಯಾಲು ಭಾಗದ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆ ಎಂದರೆ ಹಿಪ್ಪನೇರಳೆ ತೋಟಗಳು ಮಳೆಯನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಎಕನಾಮಿಕ್ ಆಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬಂದರೆ ನಮಗೆ ಅಷ್ಟು ರಾಫ್ ಸಿಕ್ಕಿತು ಎಂದು ರೈತರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಗೂಡಿಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ದರವಿತ್ತು, ಎನ್ನುವುದು ತಮಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಗೂಡಿನ ಬೆರೆ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಇಳಿಯಿತು. ಕೋಲಾರದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ 15 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದು ಅರೇಳು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಯಿತು. ಅವಾಗ ರೈತರು ಹಾಹಾಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಮುಂದೆ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆ ಏಕೆ ಇಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬಂತು. ಗೂಡಿನ ಬೆರೆ ಇಳಿದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಬರ್ಡೊ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ರೇಷ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಏಳೆಂಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದು ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿತು. ಯಾವಾಗ ಹೊರಗಡೆಗೆ ರೇಷ್ಮೆ ಬಿಟ್ಟೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ರಫ್ತು ಆಯಿತು ಅವಾಗ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆರೆ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಯಿತು. ರೇಷ್ಮೆಗೆ ಬೆರೆ ಜಾಸ್ತಿ ಬಂದಾಗ ಗೂಡಿನ ಜಾಸ್ತಿ ಬೆರೆ ಬಂತು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ 13 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕೆ. ಜಿ. ರೇಷ್ಮೆ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು 18 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕಡೆಗೆ ಏರಿತು. ಒಂದು ಕಡೆ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಯಾವಾಗ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಆಯಿತೋ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅದ ಪರಿಣಾಮವೇನು ಎಂದು ನಾವು ನೋಡೋಣ. ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಏಳೆಂಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನಿಂದ ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪುನಃ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ 8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಇಳಿಯಿತು. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಏಕೆ ಹೀಗಾಯಿತು ಏನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ವಿಚಾರ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ವಾತನಾಡಬಹುದು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಚೌಕಗಳು, ಸ್ಕ್ವೇರ್‌ಗಳಿಗೆ ಒಕ್ಕದಂ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಡಿಮಾಂಡ್ ಬಂತು. ಏಳೆಂಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆ ಬಾಳುವ ವಸ್ತುಗಳು ಒಂದೇ ಸಾರಿಗೆ ರವಾನೆಯಾಯಿತು. ಯಾವಾಗ ಒಂದೇ ಸಲ ಹೆಚ್ಚು ಸರಕು ರವಾನೆಯಾಗಬೇಕಾಯಿತು, ಅವಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿರುವವರು ಸಿಕ್ಕಾಬಿಟ್ಟ ಸದ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಗೂಡ್ಸ್ ಎಲ್ಲ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅದು ಹೋಗಿ ಬೀ ಬೀಯಿಲ್ಲ ಬಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ನಿಗದಿ ಬೆರೆಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಬೆರೆಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹುಳ ತಿಂದದ್ದು, ಸರಿಯಾಗಿ ನೇಯದೆ ಇದ್ದದ್ದು ಇಂಥವೆಲ್ಲ ಇತ್ತು. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಿಂದ ಇಂಥ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಮೆರಿಕ ಮಾರಾಟಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದರು. ಯೂರೋಪ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಇದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ; ತಜ್ಞರು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಡಿಪ್ರೆಸ್‌ನ ಇದ್ದು, ರೇಷ್ಮೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವವರು ಕಡಮೆಯಾದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗುವ ಮಾಲು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ರೇಷ್ಮೆಯ ಬೆರೆ ಕಡಮೆಯಾಗಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಗೂಡಿನ ಬೆರೆ 10-12 ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿ 15 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೂ ಇದ್ದದ್ದು ಅರೇಳು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಯಿತು. ಯಾವಾಗ ಬೆರೆ ಇಳಿಯಿತು, ರೈತರಲ್ಲಿ ಹೆದರಿ ಈ ಬೆರೆ ಬೆಳೆಯುವುದು ಏಕೆ, ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯೋಣ ಎಂದು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನ ತಿರುಗಿಸಿದರು. ಆದರಿಂದ ಈಗ ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ರೈತರು ಬೆರೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇದರಿಂದ ಬೆರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ರೇಷ್ಮೆ ಎರಾ ಉತ್ತರ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ನಾಗಣ್ಣ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಹೋಗಿದೆ ಹೋದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದೆ ಇದ್ದರೆ ಬೆರೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಅವಾಗ ಬೆರೆ ಕುದುರುತ್ತದೆ. ಏಳೆಂಟು ತಿಂಗಳು, ಒಂದು ವರ್ಷ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ರೇಷ್ಮೆ ಹೋಗುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಉತ್ತರ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟರ್ಬ್ ಕಂಡೀಷನ್ಸ್ ಬಂತು,

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್)

ಪಾಕಿಸ್ತಾನದೊಡನೆ ಯುದ್ಧ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಬಂಗಾಳದಿಂದ ನಿರಾಶ್ರಿತರು ಬಂದರು. ನೇಕಾರರು ಇರುವ ಕೆಲವು ಭಾಗ ಬಹಾರ ಮತ್ತು ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿದೆ. ಮೂರು ಸಾವಿರ, ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಕೈಮಗ್ಗ ಗಳಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಮಗ್ಗಗಳೊಂದೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಕೈ ಮಗ್ಗಗಳು ನಡೆಯುವುದು ನಿಂತು ಹೋಯಿತೋ ಅವಾಗ ನಮ್ಮ ರೇಷಿಯನ್ನು ಅವರು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಲಿಂಕ್ ಇದೆ. ಯಾವಾಗ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತೋ ಇಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಯಿತು. ಬೆಲೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಹಾಕಾಕಾರ ವುಂಟಾಯಿತು. ಅವಾಗಲೇ ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ ಎಂದು ರೇಷ್ಯೆ ಮಂಡಲಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ನಾನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ಸೊಸೈಟಿಯ ರ್ಯಾಗಲ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಫಿಲೇಚರ್‌ನ ರ್ಯಾಗಲ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೂಡಿಟ್ಟಿರುವುದು, ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿ ಇದೆ. ಆ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ರೈತರು ಗೂಡನ್ನು ಮಾರುತ್ತಾರೆ. ರೀಲರ್ಸ್ ಎಂದರೆ, ಗೂಡಿನಿಂದ ರೇಷ್ಯೆ ತೆಗೆಯುವ ಜನ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜನರಲ್ಲ, ಐದು, ಹತ್ತು, ಇಪ್ಪತ್ತು, ರಾಜ್‌ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರು. ಕೂಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುವವರು ಕೆಲವರು ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ತಾವೇ ಮಾಡುವವರು ಕೆಲವರು. ಗೂಡನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವರು ಇಂಥ ಒಂದು ವರ್ಗದ ರೀಲರ್ಸ್. ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರುಗಳು, ಗೂಡನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವರು ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು. ಫಿಲೇಚರ್ಸ್ ಎಂದು ಏನು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ—ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದಲ್ಲಿ, ಕನಕಪುರದಲ್ಲಿ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ, ಟಿ. ನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ, ಚಾಮರಾಜನಗರದಲ್ಲಿ, ಆ ಫಿಲೇಚರ್ಸ್‌ನವರು ಇದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು. ನಾವು ಗೂಡನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಹಠಾತ್ತನೆ ಬೆಲೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಫಿಲೇಚರ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಜಿ. ಆದರೂ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೂ ಪರವಾ ಇಲ್ಲ. ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಎಂದರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟರೆ ಆಯಿತು. ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ವೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವುದು ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ, ಇಡೀ ರೇಷ್ಯೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಒಂದು ಕೊಡಲ ಪೆಟ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ. ನಷ್ಟವಾದರೂ ಫಿಲೇಚರು ಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ನಷ್ಟ ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಹೇಗೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡರನ್‌ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಮಾತು ಇದೆ. ಯಾವುದೋ ಕಾಲದಿಂದ ತಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳು, ಅವರ ಎಫಿಷಿಯೆನ್ಸಿ ಇಲ್ಲ, ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಯಂತ್ರಗಳೇನಿವೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಾವು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದೇವೆ, ಅವರು ಅಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿ ದಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಅವರೊಡನೆ ಹೈಪೋಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಿ ಲಾಭಬರುವುದೇ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಕೂಲಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಇದು ಒಂದ ಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗತಕ್ಕ ಗೂಡುಗಳೇನಿವೆ ಅವು ಅಷ್ಟು ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೈತ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ರೇಷ್ಯೆ ಗೂಡುಗಳೇನಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಗ್ರೇಡಮಾರ್ ಎಂಗಡಿನದರೆ ಸುಮಾರು ಸಾವಿರ ಜನ ರೈತರು ಬೆಳೆದ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಸಾವಿರ ಗ್ರೇಡಾಗ್ ಎಂಗಡಿನ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ರೇಷ್ಯೆ ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆ ಗ್ರೇಡಿನ ರೇಷ್ಯೆ ಅಲ್ಲ. ಇಟಲ ಮತ್ತು ಜಪಾನುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಜನ ರೈತರು ಬೆಳೆಯಲಿ, ಅಲ್ಲ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ರೇಷ್ಯೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ಗ್ರೇಡುಗಳನ್ನಾಗಿ ಎಂಗಡಿನಬಹುದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಜನ ಬೆಳೆದರೆ ಸಾವಿರ ಗ್ರೇಡುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಹೊರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ರೇಷ್ಯೆ ಅಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ವಾದುದಾಗಿ ಏಕೆ ಇರುತ್ತದೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿವೆ, ರಿಸರ್ಚ್ ಸೆಂಟರುಗಳಿವೆ. ನಾವೇನು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರೇಷ್ಯೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಹಾಕಿರುತ್ತೇವೋ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಿಸರ್ಚ್ ಸೆಂಟರ್‌ಗೆ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯು ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಆಗಲೇ ಬಹಳ ಪಾಪ್ಯುಲರ್‌ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವುಂಟು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನಿದ್ದರೂ ಬರೀ ಟೀಚ್ ಅಂಡ್ ಗೋ ಅನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿರುವ ಹೀಗೆ ಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಅಷ್ಟು ಆಳವಾದ ಜ್ಞಾನವಿರದೆಯೇ ಆಗುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಸಂತಯವಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಆಳವಾದ

ಹಾಸ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ—ವ್ಯವಧಾನವೂ ಇಲ್ಲ; ದುಡ್ಡೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೈ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯವರೆವಿಗೂ ಎಷ್ಟೇ ತಜ್ಞರ ಸಮೀಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಯಿತು ಅವು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟಿವೆ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ವರದಿಗಳನ್ನು ಒದಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಏಕೆ ಈ ರೇಷ್ಮೆ ಬಾಬನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೆ ಎಂದರೆ ಇದನ್ನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಹಟಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಫೇರ್‌ನಾಗಿ ದ್ದೆ. ಹಾಗೆ ಫೇರ್‌ನ ಆದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಯಿತು. ನನಗೆ ಆಗ ಅಲ್ಲ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ 1948 ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಆಕ್ಟ್‌ನ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೇ ಅಲ್ಲ ಕುಳಿತಿದೆ. ಆ ಆಕ್ಟ್‌ನ ಇರುವಂತಹ ಯಾರೂ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬೋರ್ಡ್ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಒಂದು ಕೇವಲ ನಾಮಕಾವಾಸ್ತೆ ಬೋರ್ಡಾಗಿರುತ್ತೆ. ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾದಮೇಲೆ ಆ ಹಳೇ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತಿದ್ದಿ ಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ಆ ಹಳೇದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ—ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಆ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೂಡ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಇದನ್ನು ಹೀಗೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗತಾನೆ ಈ ರೀತಿಯ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ತಯಾರಾಗತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮುಖ್ಯವಾದ ಹಂತಗಳಿವೆ. ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ರೈತವರ್ಗ ಒಂದು. ಎರಡನೆಯದು ರೀಲರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಮೂರನೇ ವರ್ಗ ವೀವರ್ಸ್. ಈ ಮೂರು ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಈ ವೀವರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ. ಆದರೆ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೂ—ರೀಲರ್ಸ್‌ಗೂ ಮತ್ತು ವೀವರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿವುದಾರೆ. ಇವರು ವ್ಯಾಪಾರದ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಈ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕೋರಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಎರಡು ವಿಧ. ಒಂದು ಟ್ರಸ್ಟಿಂಗ್ ಎಂತ ಇದೆ. ಬರೀ ರಾ ಸಿಲ್ಕಿನಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಟ್ರಸ್ಟಿಂಗ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯವರ ಮತ್ತು ವೀವರ್ಸ್‌ಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಿಟ್ಟು ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಜನರ ಕಿರುಕುಳ. ಇವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸೋಣ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಏನಾದರೂ ಕೈಕಾಕಿದರೆ ತಾನೇ ಆ ಬರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಗ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಿಡವಾಳವನ್ನು ಹಾಕಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಜನರನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ರೀಲರ್ಸ್‌ಗೆ ಮತ್ತು ವೀವರ್ಸ್‌ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಹಾಗೆ ಒದಗಿಸದೆ ಇದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ರೀಲರ್ ತನ್ನ ಸನುಗನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲ ವರ್ತಕನು ಕೇಳಿದ ಬೆರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಕೈಗೆ ಹಣಿಸಿಕೊತ್ತೆ—ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ರೀಲರ್‌ನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಾಲು ರೋರಾದರೇನೆ ಕೈಗೆ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಹಾಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೀಲರ್‌ನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆರೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೇನೇ ತನಗೆ ತನ್ನ ಕೂಲಿ ಗಿಟ್ಟು ತನಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕಾನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ನಷ್ಟವೇ. ರೀಲರ್‌ನಿಗೆ 110 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕ ಸನುಗನ್ನು 100ಕ್ಕೆ ಕೇಳಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ತುರ್ತು ಹಣಬೇಕಾಗಿವಾಗ ಲಾಭದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ನಷ್ಟಕ್ಕೇ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಬಿಡವಾಳವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವನು ಕೇಳಿದ ಬೆರೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂಥ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಈ ಮೊದಲನೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ ರೀಲರ್‌ನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು? ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮೂಲಕವೇ? ಅಥವಾ ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ಡ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಮೂಲಕ ಏನು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ರೀಲರ್ಸ್ ಮತ್ತು ವೀವರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಹೌದು. ಅದನ್ನೇ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮಗೂ ನಮಗೂ ಏನೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಇವೆರಬ್ಬರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಉದ್ದೇಗವಿಡಿಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಇದೆ.

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್)

12-30 P. M.

ಅದಾದಮೇಲೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೋರಿಯವರು ಇದ್ದಾರೆ. ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆಂದು ಇವರೇ. ಈ ಕೋರಿಯವರು ಇಷ್ಟುಬಂದ ಹಾಗೆ ಪ್ರೈವೆಟ್ ಕೋಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಎರಡು ಡಜನ್ ಇರಬಹುದು. ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವರೇ ಇವರು, ಮತ್ತು ಈ ರೇಷ್ಮೆ ಇವರ ಮುಖಾಂತರ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇವರ ಹತ್ತಿರ ಬಂಡವಾಳವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವನು ಈ ಕೋರಿಯವರು ಕೋಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರೈವೆಟ್‌ನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಸ್‌ನಲ್ಲೂ ಹೋಗಲು ಕೂಡ ಚಾರ್ಜ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಸಹ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ದುಡ್ಡು ಎಷ್ಟಾದರೂ ಕೂಡಿ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೂತು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಬಂಡವಾಳದ ಶಕ್ತಿ ಇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇವರು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏತಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಇವರ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಬಾರದು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ. ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು? ಮೊದಲು ಬಂಡವಾಳ ಒದಗಿಸಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೇ ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಾದರೂ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸೊಸೈಟಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ರೀಲ್ಸ್ ಅಥವಾ ಬೆಳೆಗಾರರು ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ತಂದು ಯಾವಾಗ ಬೇರೆ ಬಹಳ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿರುತ್ತದೋ ಅವಾಗ ಕೋರಿಯವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ 50 ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು 30 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕೊಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಇದೆ ಇದನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು, ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಸುಗ್ಗಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗುವಾದಾಗ ರೈತರ ಪದಾರ್ಥ ಆಧಾರ ಹಿಟ್ಟು 100 ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಗೆ 75 ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹಣ ಬೇಕೆಂದರೆ 10 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಲಿಗೆ 70-80 ರೂಪಾಯಿ ದುಡ್ಡು ಒದಗಿಸಲು ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ಶಾಮಣ್ಣನವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದು ಇಷ್ಟೆ, ತಾವು ಆರೋಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆರೋಪ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆರೋಪ ಮಾಡಿ. ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇಚ್ಛೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತಮ್ಮಂತಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಜನರು ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಿವಿಕೊಡಬಾರದು. ಪೂರೈಕೆ ಮಾಡಿ, ಮೋಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅಥವಾ ಇನ್ನೇನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಪೋಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ, ತಾವು ಯಾವಾಗರಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಸರಿಯೆ, ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡೋಣ. ಈಗ ಯಾರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು ಎಂದರೆ ವೀವರ್ಸ್‌ಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು. ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಮಾರಾಟಮಾಡುವವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ, ಅವರು ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡರೂ ಸೀರೆ ಬಟ್ಟೆ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಫ್ಯಾಕ್ಟುರೇಷನ್ ಆಗಲೇ, ಬಡಲೆ, ಸೀರೆಗಳ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಏರಿಸಿಕೊಂಡು ಒರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮದುವೆ ಸೀಸನ್ ಬಂತು ಎಂದರೆ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಏರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತೊಂದರೆ ಅನುಭವಿಸುವವರು ರೀಲ್ಸ್; ಆಮೇಲೆ ವೀವರ್ಸ್. ಇವರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ. ಕೆಲವರು ಪವರ್‌ಲೂಮ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಕೈಮಗ್ಗಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಪವರ್‌ಲೂಮ್‌ಗಳ ಮಾಲೀಕರು ನೇರವಾಗಿ ಕೂಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಕೈಮಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಇರುವುದು ಅಪರೂಪ. ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ 15-20 ಜನ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತಾರೆ. 1-2 ಕೈ ಮಗ್ಗ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಇವರು ಬಟ್ಟೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಂಡವಾಳವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಂಡವಾಳಗಾರರ ಹತ್ತಿರ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಸೀರೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಆಗುವ ಕೂಲಿ ಗಿಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಲಿ ಗಿಟ್ಟಿದಿರುವ ಸ್ವಾವೇಶ ಇದೆ. ಪೇಟೆ ಸುಲ್ಲೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ತೊಂದರೆಗಳು ಇವೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕೈಮಗ್ಗ ಒಂದೆರಡು ಸೀರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ 5 ದಿವಸ ಅಥವಾ ಒಂದುವಾರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸೀರೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾರುವುದು ಎಲ್ಲಿ? ಬೆಂಗಳೂರಿನಂತಹ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅಂಗಡಿಯ ಮಾಲೀಕರು ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ ಸಿಲ್ಕ್ ಹೌಸ್‌ಗಳವರ ಹತ್ತಿರ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರ

ಹತ್ತಿರ ಹೋದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಬಟ್ಟೆಯೇ ಮಾರಾಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಮಾಲೀಕರು ಮಗ್ಗದವರ ಮೇಲೆ ಹತೋಟಿ ಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಅವರು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಹೇಳಿದರು. ಏನೆಂದರೆ ಈ ವಿವರ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರದೇ ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನು ನಾಡು, ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆ. ನಾವೂ ಸಹ ಒಂದೆರಡು ಕಡೆ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲಿ ಬಿಡಲಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗ ಒಂದೇ. ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡೋಣ. ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಡಿಫಿಕಲ್ಟೀಸ್ ಇವೆ. ಮಾರಾಟ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಟ್ಟೆಗಳು ನಮ್ಮದೇಶದಲ್ಲಿ ಏಷ್ಟು ವಿಧ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹತ್ತಿಯ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಲಿ, ರೇಷ್ಮೆಯ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಲಿ ವಿಧವಿಧವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಟ್ಟೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಟೇಸ್ತ್, ಪ್ರಾಶನ್ ಬದರಾಯಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಟೇಸ್ತ್ ಮಾಡಿದಂತಹ ಬಟ್ಟೆ ಮಾರಾಟವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನಷ್ಟವನ್ನು ಯಾರು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು? ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಕಾಂಪ್ಲಿಕೇಟೆಡ್ ಇಷ್ಯೂಸ್ ಇವೆ. ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಂಧರಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ರೇಷ್ಮೆ ಮಂಡಲಿಯವರು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಸಿಫಾರಸ್‌ಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಹತೋಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಏನು ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಸಮಿತಿಯವರು ಕೆಲವು ಶಿಫಾರಸ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರಮಂಡಲಮಲ್ಲ ಮೈಸೂರಿನವರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆಯವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ರಾ ಮೆಟೀರಿಯರ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾಡುವುದು ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆಗ ಕೈಮಗ್ಗದವರು ಮಾಡಿದ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ, ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದಾಗ ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರು ಬೆಲೆಗಳ ಏರುಪೇರುಗಳಿಂದ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ರಾ ಮೆಟೀರಿಯರ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಇದು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಒದಗಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬೈರೇಗೌಡ.—ಕಾಫಿ ಬೋರ್ಡ್ ತಹ ಏತಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬಾರದು ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ನಾನು ಇರತಕ್ಕದ್ದು ರೇಷ್ಮೆ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ, ಇದು 1948ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಆದಂಥ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಏರ್ಪಡಾದದ್ದು. ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹಣ, ಇಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ಕೈಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಹಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಕಾಫಿ ಬೋರ್ಡ್, ಟೀ ಬೋರ್ಡ್ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆದುವು. ಇಂಡಿಪೆಂಡೆಂಟ್ ಪವರ್ ಅವರಿಗೆ ಇದೆ. ನಮಗೆ ಇಲ್ಲ. ರೇಷ್ಮೆ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಬರೀ ಸ್ವಾಚ್ಛುಟರಿ ಪವರ್ ಇದೆ. ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ It is as good as not giving any powers. ಬರೀ ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವು ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ಫೈನಾನ್ಸಿಯರ್ ಪವರ್, ಇಂಡಿಪೆಂಡೆಂಟ್ ಪವರ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಏನೇ ಇರಲಿ ರಾ ಮೆಟೀರಿಯರ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆರೋಚನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಕಕೂನ್ಸ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಇವೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜ. ಇದು ಏತಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಆಯಿತು ? ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗಳು ಆಗಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ 6-7 ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಆಯಿತು. ಈ ಕಾನೂನಿನ ಬಗ್ಗೆ 4-6 ಸಲ ಕೋಟಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದು ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಈ ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾವು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೊರಟಿಲ್ಲ. ಅರ್ಧಮರ್ಧವಾದಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ, ನಿವೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದ ತೊಂದರೆಗಳು, ಕಷ್ಟಗಳು ಗೊತ್ತಾಗಿವೆ. ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡಿ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಇಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾರ್ಕೆಟ್ ತೊಂದರೆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಇದೆ. ಮೆಟೀರಿಯರ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾಡಿ ಫ್ಲಕ್ಸುಯೇಷನ್ ಆಫ್ ಪ್ರೈಸಸ್ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಅದನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕಾದ್ದು ಇದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸಿಲ್ಕಿಗೆ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ವರ್ತಕರು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಆರಸ್)

ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಇನ್ನಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದಳಾಳಿಗಳು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದೇ ರೀತಿ ಕಕೂನ್ಸ್ ಗ್ರೇಡ್ ಮಾಡಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದು ರೈತರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಗ್ರೇಡ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೋಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಕಕೂನ್ಸ್ ವ್ಯಾಪಾರ ಗ್ರೇಡಿಂಗ್ ಇಲ್ಲದೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗ್ರೇಡಿಂಗ್ ಇಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಬೆರೆ, ಕೆಟ್ಟದಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಬೆರೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಒಂದೆರಡು ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೂಲು ಬರಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಗೂಡು ಹಾಕಿದರೆ ಬರುತ್ತದೋ ಅದಕ್ಕೆ ರೆಂಡೆಟಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 8-10-12 ರೆಂಡೆಟಾ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ 17-18 ಬರುತ್ತದೆ. 17-18 ರೆಂಡೆಟಾ ಬರುವುದಕ್ಕೆ 5 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದರೆ 8-10 ರೆಂಡೆಟಾ ಬರುವುದಕ್ಕೆ 7-8 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಗ್ರೇಡಿಂಗ್ ಇಲ್ಲ. ಗ್ರೇಡಿಂಗ್‌ನ್ನು ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂಟ್ರಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಇದೆ. ನನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಂದ್ರ ರೇಷ್ಮೆ ಮಂಡಲಿಯಿಂದ ಶಿಪಾರನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಳ್ಳೆ ನಾನಾ ಮುಖ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಏನು ಇವೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ, ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಕಡೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಹಳ ಹಾವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಾದರೂ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ ಒಂದು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ರೈತರ ಒಂದು ಜೀವನ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಅವರ ಸಂಪಾದನಾ ಶಕ್ತಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಬೇಕಾದರೆ ಮೈಸೂರಿನ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದರೂ 7-8 ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಅಥವಾ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಿಂತಲೂ ಬೇರೆ ಒಂದು ಇಲ್ಲ. ರೇಬರ್ ಇನ್‌ಸನ್‌ಟೇವ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ಎಕರೆ ಮಲ್ಟರಿ ಇದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ 4-6 ಸಂಸಾರಗಳು ಜೀವನ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದು 365 ದಿವಸವೂ ಕೂಲಿ ನಿಗುವ ಕೈಗಾರಿಕೆ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಮಾನಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ ಇರುವುದು. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬದಗಿಸಬೇಕು. ಕೈಗಾರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತದಲ್ಲೂ ದೋಷಗಳು ಏನು ಇವೆ, ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಏನು ಇವೆ ಅವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇಷ್ಟು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ಟೇಷಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಣ್ಣನವರು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಏನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮುಖೇನೆ ಈ ಸಭೆಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ನಾಗಣ್ಣ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ನಿರ್ಣಯ ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಇದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ರೇಷ್ಮೆ ಉದ್ಯಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯಿಂದ ನನಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಭವ ಜಾಸ್ತಿ ಬಂದಿದೆ. ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನೆಂದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಾತ್ಸರ್ಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು ರೇಷ್ಮೆ ಬೆರೆ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಂದಿ ಕೈ ಮಗ್ಗಿದವರು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗ ಬಾರದು. ಅದರ ನಿವಾರಣೆ ಹೇಗೆ ? ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿ ರೇಷ್ಮೆ ರೀಲರ್ಸ್‌ಗೆ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಕೈಮಗ್ಗಿದವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸಿ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನು ಅನುಮಾನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳು ತಯಾರಾಗುತ್ತಾ ಇವೆ, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಗಿರಾಕಿ ಇದೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ರಫ್ತು ಆಗುವ ಮಾಲುಗಳು ಕೈಮಗ್ಗದಿಂದ ತಯಾರಾಗಬೇಕು. ಎಮ್‌ಪಿ ಚಾಲಿತ ಮಗ್ಗಿಧಿಂದ ತಯಾರಾದ ಮಾಲುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದು ಬೇಡ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೈಮಗ್ಗದವರಿಗೆ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಇಂತಹ ಬಟ್ಟೆ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ

ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ತಾವು ಅವರ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಜವಳಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ವರ್ತಕರಿಗೆ ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ರಫ್ತು ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಫೋರ್ಟ್ ಗಳಿಸಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನೆಂದರೆ ಈಗ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಡ ಕೈಮಗ್ಗದವರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ತಯಾರಿಸಿದ ಜವಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆರೆ ನಿಗದಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೆರವು ಕೊಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಅವರ ನೆರವಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ನಾನು ಸಾಕಷ್ಟು ಹೇಳಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅವರ ಅನುಮಾನವನ್ನೂ ಕೂಡ ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡ ಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನಾನಾಮುಖವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅಂಥಾ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾಪೂ ಕೂಡ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಎಎಲ್. ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಅವರ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಅವರು ಮಾಡಿದಂಥ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಮಾಡೋಣ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಎಎಲ್ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಹೊರಗಡೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾಲುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಮಾಡೋಣ. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಎಂದು ಯಾತಕ್ಕೆ ಹೇಳು ತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ ತಮಗೆ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಗೊತ್ತು. ಎಎಲ್ ಫಾರಿನ್‌ಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಯಾರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಹೊರಗಡೆ ದೇಶದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಕಳುಹಿಸುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೂ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆದಿರಬೇಕು, ರಿಲೇಷನ್‌ಷಿಪ್ ಬೆಳೆದಿರಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಯಾರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು? It is not like office ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರ ಟೆಸ್ಟ್, ಮಾರುವವರ ಮಾಡ್ರನ್ ಟ್ರೆಂಡ್ಸ್, ಫ್ಯಾಷನ್ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಸೀಸನರ್ ಫ್ಯಾಷನ್ ಇರುತ್ತವೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ ಏನು ಇದೆ, ಅದನ್ನು ನಾವು ಬಡವರು ಮದುವೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಸೀರೆ, ಬಟ್ಟೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಿಂದ ಆ ವ್ಯಾಪಾರ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ಹೊರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಷನ್ ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಬೆರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಫ್ಯಾಷನ್ ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಾದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇದೆ. ನಾನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ನಾವು ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸ್ಯಾರ್ಫ್ ಟೈಸ್ ಇತ್ಯಾದಿ. ಆದರಲ್ಲ ಕೂಡ ನಾನಾ ತರಹ ಇವೆ. ಇಟಾಲಿಯನ್ ಸ್ಯಾರ್ಫ್ ಆದರೆ ಬಹಳ ಹೆಸರುವಾಸಿ. ಅದು ಇರುಪಾಗ ಇಂಡಿಯನ್ ಸ್ಯಾರ್ಫನ್ನು ಯಾರೂ ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರೈಬ್ರರಿಯೇ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಫ್ಯಾಷನಿಗೆ 30—40 ಲಕ್ಷ ಡಾಲರ್ಸ್ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಸೋಫಿಸ್ಟಿಕೇಟೆಡ್ ಆಗಿದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಏನೂ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಎಎಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಂತವರನ್ನು ಇರಾಖೆಯ ಸಲ ಕರೆಸಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಇರಾಖೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆ ಅವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇರುವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡೋಣ. ಅಲ್ಲದೆ ಏಕಾಏಕಿ ಈ ಫ್ಯಕ್ಟುರಿಯೇಟಿಂಗ್ ಪ್ರೈವೆಟ್‌ನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಇಂತಿಷ್ಟೇ ಬೆರೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದರೂ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತರು ಕೂಡ ನಾಳೆ ಗರಾಟೆ ಶುರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ 140ರೂ. ರೇಶ್ಮೆಗೆ ಬೆರೆ ಇತ್ತು. ಆಗ ರೈತರು ಒಂದು ಹಾಕಾಕಾರವನ್ನೇ ಎಬ್ಬಿಸಿದರು. ನಾನು ಹೋದ ಕಡೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ 180 ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆ ಇದೆ. ಈ 180 ರೂಪಾಯಿ ಪೂರ್ತಿ ರೈತನ ಕೈಗೆ ಸೇರದೆ ಇರಬಹುದು. ಈಗ ಎಎಲ್‌ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ನಾಗಣ್ಣ.—ಈಗ ಬೆರೆ 150 ರಿಂದ 500 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದರೂ ನನ್ನ ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ರೇಶ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆರೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಕೆ. ಎಚ್. ರಾಮಯ್ಯನವರ ಒಂದು ಕೋಪರೇಷನ್ ಸೊಸೈಟಿ ಇತ್ತು. ನಾನೂ ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದಾಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಆಗ ಯಾವ ಮದುವೆ ಮುಂಜಿ ಗಾದರೂ ಜನರು ಆದರ ಮುಖಾಂತರವೇ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೇವಲ ರೂಪಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಣೆ ರಾಭೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನನಂಜ್ಞೆ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಾಗ, ಮಗ್ಗುಗಳು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಾಗ ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಅದು ಸಹಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ರೇಶ್ಮೆ ಒಂದು ಕೆ. ಜಿ.ಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಆದರಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದಂತಹ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆರೆ ನಿಗುವಂತೆ ಒಂದು ವಿರ್ಪಾದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri D. DEVARAJ URS.—I have already said that I am going to invite all these persons who are affected and who have knowledge of special conditions with regard to this trade. Let us have a sort of discussion. ತಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಸುತ್ತೇನೆಂದು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

Sri K. M. NAGANNA.—In view of the assurance given by the Chief Minister, I seek permission of the House to withdraw the resolution

The Resolution was by leave withdrawn.

Mr. CHAIRMAN.—Next Resolution by Sri Gopinath R. Sandra.

re : (3) the Steep fall in the Prices of Cotton Resulting in hardships to the Cotton growers.

ಶ್ರೀ ಗೋಪಿನಾಥ್ ಆರ್. ಸಂದ್ರ (ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ-ಗ್ರಾಮಾಂತರ).—ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

“ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿನ ಹತ್ತಿ ಬೆರೆಯ ಕುಸಿತದಿಂದಾಗಿ ಹತ್ತಿಬೇಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆಯವರು ವಿಷಾದವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿನ ಹತ್ತಿ ಬೇಸಾಯಗಾರರ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವಂತೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಭಾರತದ ಹತ್ತಿ ಸಂಸ್ಥೆಯವರಿಗೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.”

Mr. CHAIRMAN.—Resolution moved :

“that this Assembly views with great concern the steep fall in the prices of cotton, resulting in hardship to the cultivators of cotton, and urges upon the Government to recommend to the Government of India and the Cotton Corporation of India to arrange for buying the cotton grown in the State in order to alleviate the distress of the cotton growers in the State.”